

Arrest

nr. 34 603 van 24 november 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 september 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BROECK, die loco advocaat A. BÜCHLER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 januari 2009 het Rijk binnen en diende op 16 januari 2009 een asielaanvraag in. Op 30 juli 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken en tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren. Uw vader was actief bij de Bhutan People's Party (BPP) in het district Samchi. Hij werd daarom in 1990 ontvoerd. Uw moeder ging informeren naar hem in het districtskantoor. Daar werd haar verteld dat hij overleden was. De politie viel ondertussen steeds meer de Lhotshampa's lastig. Hun huizen werden platgebrand en hun documenten in brand gestoken. De situatie was zo slecht dat uw

moeder, toen zwanger, diende te vluchten. Ze vluchtte naar Darjeeling in India waar u werd geboren. Jullie woonden er tot uw derde levensjaar. Dan trok uw moeder met u naar Jhapa in Nepal. Jullie verbleven daar twee à drie dagen. Vervolgens trok uw moeder met u naar Gaidakot in het district Nawalparasi in Nepal. Jullie verbleven daar 7 à 8 jaar. Nadien trokken jullie naar Mukana in hetzelfde district. Jullie verbleven daar drie à drieëneenhalf jaar. Dan gingen jullie naar Kathmandu voor een jaar. In 2061 (omzetting Westerse kalender 2004 of 2005) overleed uw moeder. In 2063 (2006 of 2007) trok u naar het Beldangi-vluchtelingenkamp in Nepal om te proberen u te laten registreren. Dat werd geweigerd omdat u bewijzen nodig had. U werd wel lid van de BPP en nam deel aan één demonstratie van de BPP in Kathmandu. De politie sloeg de betoging uiteen. U kreeg schrik om nog langer in Nepal te verblijven. U ging naar Delhi in India en verbleef er ongeveer 11 maanden. Na de aanslag op het Taj Mahal hotel in Mumbai in 2008 werd de situatie in India strikter. U werd in Delhi opgepakt omdat u geen documenten had. Na drie dagen kwam u vrij door bemiddeling van uw werkgever. U kon niet langer bij hem blijven omdat hij zelf problemen zou krijgen. U logeerde een tijdje bij zijn vriend. Uw werkgever regelde ondertussen uw vertrek naar het buitenland. Op 14 januari 2009 verliet u India per vliegtuig. De volgende dag landde u in Parijs. Dezelfde dag arriveerde u in België per jeep waar u op 16 januari 2009 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u correspondentie tussen uw advocaat en het UNHCR neer.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan het feit dat u een kind bent van een uit Bhutan verdreven Lhotshampa-moeder. Eerst en vooral legt u daar geen enkel begin van bewijs van neer. Bovendien verklaarde u dat u geen verwanten of kennissen hebt die in de Lhotshampavluchtelingenkampen in Nepal verblijven. Zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat het quasi onmogelijk is dat u als gevluchte Lhotshampa' niemand zou kennen die in deze kampen verblijft. U heeft zich ook nooit geïnformeerd over het feit of er verwanten in deze kampen verblijven (CGVS p. 9). Nochtans was u daartoe perfect in staat. U zou immers naar één van deze kampen zijn getrokken trok in 2063 (2006 of 2007) om te proberen u er zich te laten registreren. (CGVS p. 5). Bovendien verklaarde u in het kamp bij andere Bhutanezen wel navraag gedaan te hebben of u nog verwanten hebt in Bhutan (CGVS pp. 9-10). Dat u enerzijds wel navraag deed in het vluchtelingenkamp naar verwanten in Bhutan en geen navraag deed naar eventuele verwanten in het kamp is onaannemelijk. U kon trouwens niet aangeven hoeveel kampen er waren en hoe de andere kampen worden genoemd. Op de vraag naar welk Beldangi-kamp u ging -er zijn er immers meerdere- antwoordde u zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verkeerdelijk dat u naar het Goldhap Beldangi kamp ging (CGVS p. 5). Volgens deze informatie zijn Goldhap en Beldangi immers twee verschillende kampen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs kunt neerleggen dat u geprobeerd heeft u zich te laten registreren in één van deze kampen. U kon evenmin aangeven bij welke dienst, organisatie of kantoor u dit heeft geprobeerd. Verder dan dat er kantoor 1 en 2 is en dat u naar kantoor ging kon u dit niet verduidelijken (CGVS p. 5). Nog dient te worden opgemerkt dat, ondanks dat u heel algemeen de evolutie van het conflict tussen de Lhotshampa's en de Bhutaneze overheid kon schetsen, u de specifieke problemen van de Lhotshampa's maar heel vaag kon toelichten. Het enige wat u kon verklaren over de maatregelen genomen tegen de Lhotshampa's was dat ze de Bhutaneze taal moesten spreken, de Bhutaneze kledij moesten dragen en moesten zijn als de andere Bhutanezen, en dat het koninklijk decreet daarover "Drikam Lamzha" zou heten en werd uitgevaardigd in 1988. Wat dit koninklijk decreet verder allemaal inhield wist u niet. Ook wist u niet welke codes uw vader, moeder en broer kregen toebedeeld tijdens de census van eind de jaren '80-begin de jaren '90 of in welke categorie ze werden ingedeeld. Zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waren deze codes of categorieën nochtans bepalend voor het statuut van de Lhotshampa's in Bhutan. U wist evenmin wat een "No Objection Certificate" was. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier was dit voor de Lhotshampa's nochtans een belangrijk document waar veel van afhing. Ook kon u amper aangeven wat het verschil was tussen Lhotshampa's en andere Bhutanezen. Uw antwoord beperkte zich tot dat ze een andere taal spreken en andere kledij dragen. Verder kon u dat onderscheid niet toelichten. U wist evenmin hoe de andere etnische groepen in Bhutan worden genoemd (CGVS pp.6, 8-11). Dat u niet in Bhutan bent geboren en getogen zou een deel van uw onwetendheid kunnen verklaren. Er dient echter te worden opgemerkt dat u zich over deze zaken later nooit deftig hebt geïnformeerd en dat u hier zelfs tegenstrijdige verklaringen over aflegde. Aanvankelijk verklaarde u dat u zich informeerde bij uw moeder en bij andere Bhutanezen maar dat ze

daar niet veel over zeiden (CGVS pp. 6-7). Later beweerde u dat u zich over deze zaken nooit informeerde omdat u niet wist bij wie u dat kon doen (CGVS p. 11). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u perfect in staat was om zich verder te informeren. Niet enkel zou u naar één van de Lhotshampa-vluchtelingenkampen geweest en daar contacten hebben gehad met de bewoners, u zou er tevens lid geworden zijn van de BPP, een partij die opkomt voor de rechten van de Lhotshampa's. U zou ook deel hebben genomen aan een demonstratie van de BPP (CGVS pp. 5-6).

Er dient trouwens te worden opgemerkt dat uw lidmaatschap van de BPP ongeloofwaardig overkomt. Het enige wat u correct over de partij kon aangeven was de stichtingsdatum. Verder verklaarde u zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verkeerdelijk dat de BPP in Bhutan werd gesticht. Door wie de BPP werd gesticht wist u niet. Wie de huidige president is of wie de president was van de BPP ten tijde van uw deelname aan de demonstratie wist u niet. Wie de andere leidende figuren waren binnen de BPP wist u evenmin. U verklaarde, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, bovendien verkeerdelijk dat Tek Nath Rizal de eerste president was van de BPP. Volgens deze informatie behoort deze functie niet tot het nochtans rijkelijk gevulde curriculum van Tek Nath Rizal. Of Tek Nath Rizal betrokken was bij andere organisaties wist u dan weer niet. U verklaarde volgens deze informatie bovendien verkeerdelijk dat hij in 1993 in Bhutan werd gearresteerd. U wist correct dat hij tot een levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld maar weet niet of hij nog steeds gevangen zat. Dat u niet weet dat deze vooraanstaande Lhotshampa-activist al geruime tijd is vrijgelaten is onaannemelijk voor een persoon met uw vermeende achtergrond. Wat de zogenaamde "zusterorganisaties" van de BPP zijn weet u ook niet (CGVS pp. 11-13). In dit opzicht dient uw heel merkwaardige verklaring te worden aangestipt dat u binnen de BPP lid werd van de organisatie "Communistische Partij". U kon niet aangeven hoe deze partij met de BPP zou zijn gelieerd (CGVS pp. 5-6). Dat u als jongere niet weet hoe de met de BPP geassocieerde jongerenorganisatie heet is onaannemelijk, en u wist zelfs niet dat ze bestond (CGVS p. 12).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u niets meer kon vertellen over de omstandigheden en de redenen van de verdwijning van uw vader dan dat hij actief was voor de BPP en dat toen veel jongeren opgepakt werden. U verklaarde dat u zich daarover informeerde bij uw moeder maar antwoordde vervolgens ontwijkend op de vraag hoe het komt dat u er dan niets meer over wist (CGVS pp. 2-3). Bovendien was u later zelf betrokken bij de BPP en verkeerde u aldus in de mogelijkheid om zich hierover beter te informeren. Dat u ondanks dat u over de mogelijkheden beschikte hebt nagelaten om 2 zich over bovenstaande zaken beter te informeren, getuigt van een dermate grote desinteresse in uw etnische achtergrond en de ermee verbonden problemen voor de bevolkingsgroep waarvan u beweert deel uit te maken, dat er aan uw beweerde Lhotshampa-afkomst geen geloof kan worden gehecht. Daarmee kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerd illegaal verblijf in India en Nepal en de hiermee verbonden problemen. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Lhotshampa-afstamming dient te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om een uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Verder dient te worden vastgesteld dat het UNHCR in de correspondentie met uw advocaat vermeldt dat uw naam niet in de database met in de Nepalese vluchtelingenkampen geregistreerde personen voorkomt. Ook dient te worden vastgesteld dat uw advocaat op basis van uw verklaringen stelt dat u een tweetal mensen kent in de deze kampen terwijl u voor het CGVS (p. 9) verklaarde dat u niemand kent die in deze kampen verblijft. Dit is dan ook uiterst merkwaardig.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht

van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover hij Bhutaan is en hij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van zijn ouders kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). In casu kan er op gewezen worden dat verzoeker geboren is in India en verzoeker niet toelicht waarom hij geen indisch geboortecertificaat kan neerleggen.

3.2. Verzoeker stelt dat hij niet terug kan *“naar Buthan omwille van zijn Nepalese afkomst noch kan hij terug naar Nepal en India waar hij geen enkele verblijfsstatus heeft”*.

3.3. Verzoekers gehele asielrelaas berust op zijn identiteit en nationaliteit. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan het feit dat verzoeker een kind is van een uit Bhutan verdreven Lhotshampa-moeder. Verzoeker legt hierover geen enkel bewijs neer noch brengt hij het bewijs aan dat hij getracht heeft zich in een kamp te registreren. Daarenboven is hij onwetend over en legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent zijn afkomst en waarnaar hij nooit *“deftig geïnformeerd”* heeft. Verzoeker bleek ook niet in staat de omstandigheden waarin zijn vader verdween toe te lichten. Tenslotte stelt de Commissaris-generaal dat verzoekers voorgehouden lidmaatschap tot de BPP ongeloofwaardig overkomt.

3.4. Verzoeker stelt dat *“het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening gehouden [heeft] met het opleidingsniveau en de leefwereld van verzoeker”*. Hij wijst op zijn leeftijd, zijn ongeletterdheid, het feit dat hij nooit in Bhutan gewoond heeft en zijn familie niet gekend heeft en op het feit dat zijn moeder, aan wie hij informatie kon vragen, vroeg overleden is.

3.5. Verzoekers verklaring al zou hij ongeletterd zijn, stemt niet overeen met de informatie in het administratieve dossier (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en vragenlijst DVZ). Hoe dan ook behoeft het hebben van algemene kennis over zijn afkomst en familie geen scholingsgraad. Ook het feit dat verzoeker nooit zelf in Bhutan gewoond heeft en zijn jonge leeftijd bieden geen overtuigende verklaring nu verzoeker de vele vragen uit zijn dagelijkse leefomgeving niet kan beantwoorden. Verzoeker blijkt niet op de hoogte van de algemene problematiek van de Lotshampa in Bhutan, zoals de codes en de “No Objection Certificate”. Dit staat overigens in schril contrast met verzoekers kennis over de wet en datum van uitvaardiging ervan en een adres van zijn ouders in Bhutan ondanks het feit dat hij er zelf niet gewoond heeft (zie vragenlijst DVZ), wat eerder wijst op een zekere geschooldheid, minstens een goed verstand. Anderzijds kan verzoeker enkel oppervlakkige verklaringen afleggen over de kenmerken van de Lotshampabevolking die hij uit zijn (zichtbare) omgeving kan kennen, zoals hun eigen taal en kledij (zie gehoorverslag CGVS p.8-10).

3.6. Verzoeker verklaart thans in zijn verzoekschrift dat hij mensen kent die in de kampen wonen, terwijl hij tijdens het gehoor op het CGVS dit ten stelligste ontkende (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uit de briefwisseling met de UNHCR blijkt overigens dat de door verzoeker opgegeven namen honderden malen voorkomen. Dit geeft bijgevolg geen uitsluitel dat de voorgehouden kennissen van verzoeker zich onder deze personen bevinden, te meer nu verzoeker geen correspondentie kan neerleggen en hij geen concretere informatie kan geven over deze personen. De UNHCR-informatie verwijst ook naar het feit dat verzoeker niet geregistreerd is in de kampen. Verzoeker beperkt zich tot herhalingen maar geeft geen verklaring voor zijn onwetendheid en foutieve verklaringen met betrekking tot de vluchtelingenkampen. Van iemand die beweert zich bij een politieke partij aangesloten te hebben uit ongenoegen voor het beleid van deze kampen, kan minstens verwacht worden dat hij kan uitleggen hoe de registratie bij deze kampen verloopt en wat de namen van deze kampen zijn en waarom hij meende

te moeten aan politiek doen. Verzoeker kan zich bezwaarlijk beroepen op zijn leeftijd nu zijn voorgehouden acties in Nepal voor zijn leeftijd van een hoge graad van ondernemingszin getuigen. Verzoekers verklaringen beantwoorden dan ook niet aan dit aangemeten profiel.

3.7. Verzoekers lidmaatschap tot de BPP komt dan ook verzonnen voor. Hij beperkt zich in zijn verzoekschrift andermaal tot het herhalen van zijn asielrelaas en verwijst naar zijn scholingsgraad en leeftijd. Ook hier zijn deze verklaringen niet overtuigend nu verzoeker enkel om toelichtingen gevraagd wordt over feiten die hijzelf aanbrengt. Opnieuw kan erop gewezen worden dat verzoeker wel op de hoogte blijkt te zijn van de stichtingsdatum van de BPP maar blijkt niet van de eisen van de partij, wat nogmaals wijst op het ingestudeerde karakter van verzoekers asielrelaas.

3.8. Wat betreft de neergelegde rapporten, volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.9. Verzoekers voorgehouden afkomst uit Bhutan is niet geloofwaardig, bijgevolg maakt hij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aannemelijk.

3.10. Wat betreft zijn vrees voor vervolging in Nepal en India, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het ontbreken van een verblijfstitel geen grond vormt tot het toekennen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 te meer nu verzoeker zijn nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Bovendien gaf verzoeker zelf aan dat hij geen vrees heeft voor vervolging in Nepal (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Bhutan aan te tonen en is zijn beweerde nationaliteit bedrieglijk. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en negen door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK